

ஆத்ம ஸாந்தியும்!
ஜ்ஞாபாயும்!!
2009 ஜனவரி 1 ஆம்.
வியாழன்! மார்க்கசி 17
இதழ். 2

பூஜ்யஸ்ரீ சத்ருகு துள்ளி பாபா

“ஆத்ம சாந்தியும்!”

“ஐயபாயும்!!”

2009 ஜனவரி 1 தேதி.

வியாழன்! மாந்தடி 17

இதழ். 2

பொருளடக்கம்

1. ஆத்ம ஸாந்தியும், ஜனாபாயும்

ஆத்ம ஸாந்தி-----45

2. புருஷார்த்தம்-----76

எல்லாம் நீ!

யினை நோடிப்
உண்டவதந்
45
ஓம்! ஜனமறணம்
மெருடுவதந் ஓம்!
உலகவிளையாட்டின்
காகலே கிவையகந் மலந்
அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது
இறை குரு உணர்விருக்கல்
கிவையகந் கிறமடபட எய்வாற்ற முடியும்
ஆடுக்கல்.

19

எமக்கு அயவாக காண்ப தெவ்வம் யானே எனியும்
யாம் தானே தகமய்யிரமம் மெனியும்

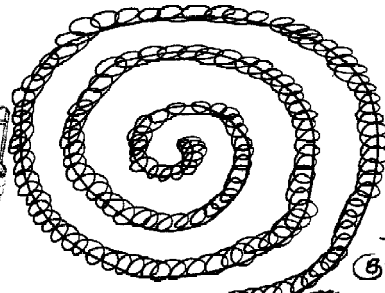
மணக்கவரீ / யானையும திருமடமே
முறக்காமல் / எம்போலும் நினைத்தியானை
யாய்.

இந்த மனக்கவரீ உண்டவதந் து காறணம் எது
வென்றால்? :- காண்பதுமே! கேட்பதுமே!
அய்யடி கண்டதையுமே! அய்யடி கேட்டதையுமே!

உணர்மை / யாத குயி குயி!
பேசுவதே மனக் கவரீக்கு காறணம் ஆகும்
இதன்காறணம்?

கண் / கருண்கிற தேவிர அங்குள்ள

தால **வினை** / யும்! **மனமும** / வெறியா
மல் காட்கியால் மயங்கி குணமற்றே அங்கு
யாவிக கொள்கிறது. இதன்காறணம் நிரிடுமொளி
விடுகிறேன் எதிராளியை யும் தவறாக உணர்ச்சியும்.

நாண்பதிலும்!
 கேட்பதிலும்!
 எதிராளியின் உள்ளு
மனம்! வகரியாமல்
நம்வாக்கு நீதி வசந்
குயகர் நமக்கு நாம

அண்ணிய மாம **வித்து!** இருபயிரிடுகி
லெண்டன உணர்ச்சி.

காது! கேட்கிற கே தவிர அந் குள்ள

தாவ **வினா!** யும்! இயக்க **மணமும்!** உள்
வகரிய

அக்கரட்சியில் மயங்கி அவ்வாற்தீ கைகள்

விபரீதம் படுத்தி, குற்றம் குறை அநீத பாவ விற
தொள்கிற தும். இதன ரு முன் நிறு தடுமாறி விடு
திரும. எதிராளியையும் தவ குத உணர்ச்சி திரும.

கண்ட **கண்!** பேசுவ நியம அநியமம்

கேட **காது!** பேசுவ நியம அநியமம்
வகரியம்.

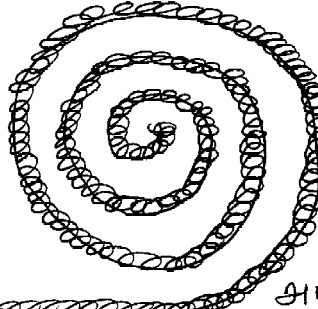
பேசிய **வாய்!** கண்ட ஆய்! கேட டா ஆய்!

நியம அநியமம் வகரியம்.

கம் குன்றுமே **எதிரீ!** காட்சியை **புதிராக!**

அணர்க்க பாவ சையி வ உணர்ச்சி து ஓர் முடிவு என

பத தவே **வாக்கால்!** வாசம் யெ ருக்கம் உணர்ச்சி
இங்கு மநீ செரு உணர்மை எய்ய மு விள ந் குறி த
என குல்?

நமோ ஸுபாய
கிரீயே துயே

27

உரிமைக்கு நமோ ஸுபாய

வாக்கே!

தாரணமாக அமைகிறது
அடலி, பொதுமை யாக

கிருந்தாரி அந்த உண்மை விராஜி உம்.

தாண்டிவியும்! கேட்பவியும்! கோஷம் கிரீயே

அவ்வந்தி முடி வெ கீது பேசும் **வாக்கல்**

தானி கோஷம் கிருத்திதது. இதை இறைசுரு

உணர்வுடன் நிகாண படன் **பொதுமை!**

செயல்பட்டல் இக் குற்றம் குறை நீயும்.

இதனி முடிவிலி எல்லாம் பிரம்மம்! பிரம்மம் மே
எல்லாம்! எல்லாம் மணி கிய பரமம்! அய்யமம
யாம்! என்ற திடவுணர்வானது **மனக்**

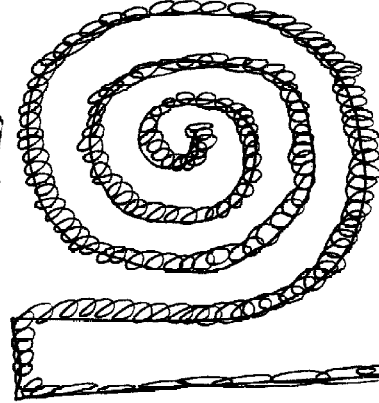
கவலை ஒதுயும் படலம் அய்யாசிக்க வேண்டும்.

உபயமற்று அந்த நிலையை!

அடைந்தவர்! இங்கு துணிய முருர்!

துகண் மருவார்! **சாகமே** சார்வார்.

எச் செயலும் செய்து முடிந்தவராவார்.

பயமற்ற நிலை பெண்பது

அக்ஷயமும்!

ஒன்றாகக் கவிர வேறு எதுவும் கில்லி.

கூவைக! நிலையால் எல்லாம் பயதுக்கவே!

கிரண்பென்ற நிலை மாறி!

ஒன்றென்ற நிலையாகி!!

அந்த ஒன்றுமீ நாமையாகி!!!

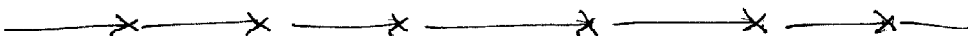
உணர்வற்ற நிலையே!!!

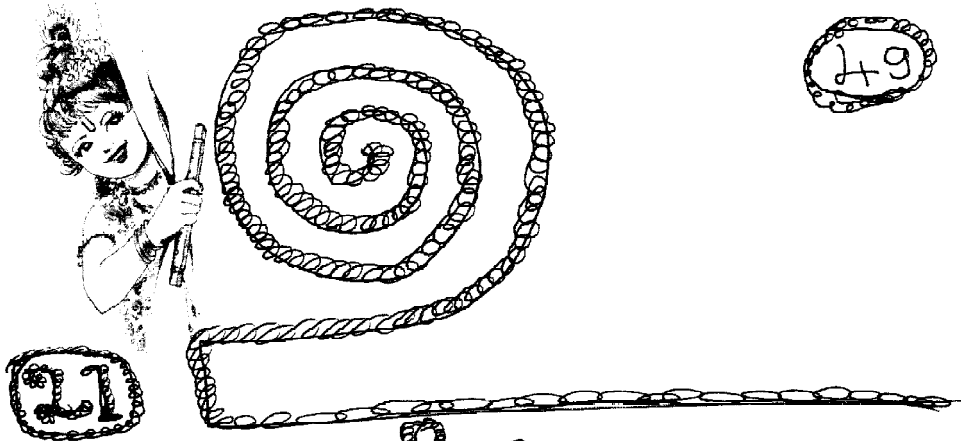
அதுவே! நாம்! நாமே! அத!

அந்த நிலை பெற்றவருக்கு துக்கம்! துயரம்! கஷ்டம்!
கவலை! சங்கடம்! சஞ்சலம்! சந்தேகம்! பயம்! சூதைய

மறையே! பெரிய கில்லி. அறவே தான்

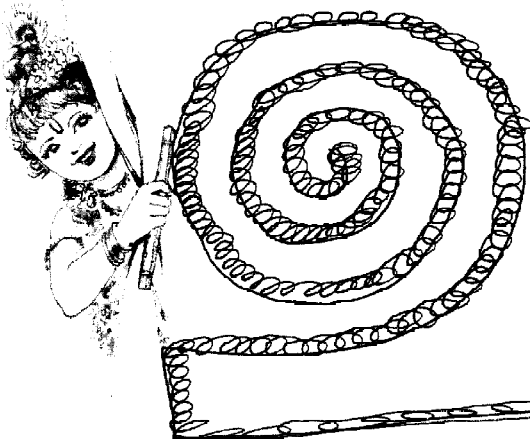
யிறந்த அறவாய் பயிற் குடிக்கவர் ஆவார்.

ய எம்மிடமே பிறநீதது.
 எம்மிடமே வளரீடுதது.
 எம்மிடமே விரியாமையது.
 எம்மிடமே அடவி விடது.
அகலே எம்மையல்லாவு மனமே/அவ்.
ஆதல் யாம் மனம்/அவ்.

யாமே/பரம்/யாமே/யாம்/எம்அம்
சதாசிவம் & மஹேசனின்! நிசுவாக ஸோக
மாயாநோன்றியது. ஸோகமாயா வான் துறை
யுடன் மஹேசனின்! சிவந்தியாக
மஹக்/சிவந்தியாகது.யின் எம் அம்சம்
திரிதர்த் காக்கர் நோன்றிதர்கர். யின்
சுரிசர்த் காக்கர் நிசுவாக ஸோக
மாயா/நோன்றியது. ஸோகமாயாவிதல்

50

ஜகத்! உயிரினதிருஷ்டி உண்டாசுது.

இவைவறையிற் **நாமம்!** மடமெ

உண்டு யின் ஜீவதிருஷ்டியை எழ் வேகமாயா
மணியும் போது விளையாடும் நிமித்தமாக

இயங்குவதற்கு **வாய்மையாளரும்!** தியக்கத்

தற்கு **மனமும்!** கோள்கூடியது சுகவேதும்

மனம் எய்திடம் கோள்கூறு; நாமமே குணங்க
வைத்து விளையாட; அறங்காறமமகாரத்தால்

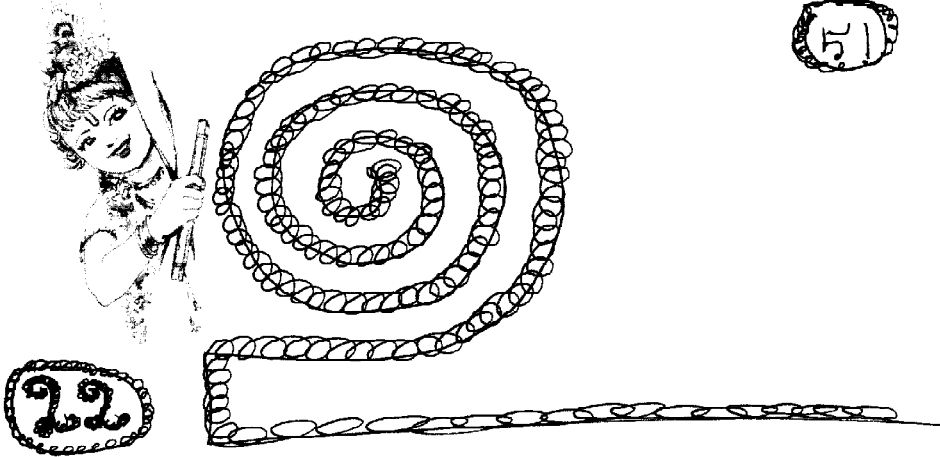
வளர்ச்சியாகி; யின் எம்மாயறவான்களே

எம்மணம் குருவிக் மறைந்து வாடுவதால் **எம்மை!**
யல்வால் நாமமே ஜகஜீவ கோள்கூறு; அத்கோள்க
மறையம் மறையலின் மறை முதிர்வியைப்படுகையில்.

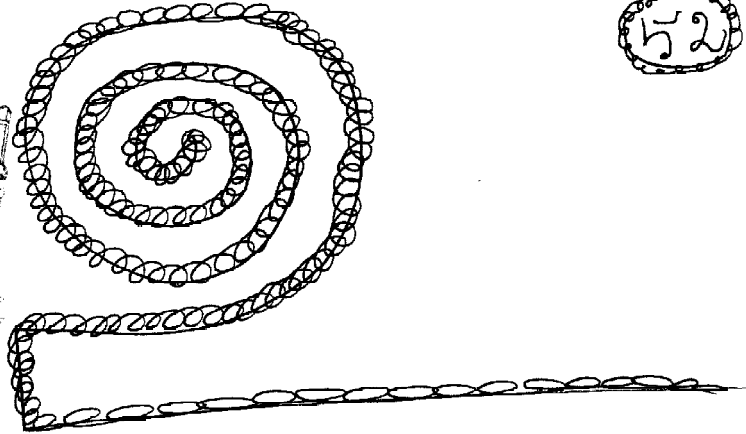
இவைஅறிததையம் சூழ்மொடுக்கமாக **மண்ணக**

உணர்நீது விடலால்; எல்வாய் மண்ணே என்முயல்;
மண்ணிய பறமே என்முயல்; பறமாகிய நாமமே என்முயல்
உறுதி நிச்சயத்தால் அம்மறவே சுகமாக இருக்கவாய்.

x x x x x x x

எஸ்வரம் ஒன்றே! அது காவாதித்ய நரசிங்கமே!
 என்பது சந்திரமே! **அதுவே நாமம்!**
நாமம் அது! என்பதும், சந்திரமே! ஆதலால்?
இந்த மாயாமனம்! நாமம் இது, கோஷபங்களில்
சிக்கிச் சிக்கித் தள்ளி வைக்க வேண்டும்!
யாம் வேறு! நீ வேறு! கோஷபம்
எஸ்வரம் வேறு! காவாதித்ய நரசிங்கம் வேறு!
கிஷ்கிந்திர வேறு! வேறு! என்ற பேசு சந்திரமே,
எஸ்வரம் ஒன்றே! அது சந்திரமே! அதுயமமே!
யமமே அது! என்ற கிட சந்திரமே,
பேசுணர்ச்சி சந்திரமே! அது சந்திரமே, மேலாவும்
இருமயமே! வேறுபாடு **காமம்!** உயமமே!

இப்போதுக்கு நொச்சுமாகாது என்மகே ஸகீத்யம்
 யேறு எநீ, தேவ தெய்வ, கர்ம கர்ம! உபாசனையாது

சுர்மாவின் பிரவர்த்தியே | அன்னை

99 நிவர்த்தி | கர்வயே கர்வம்

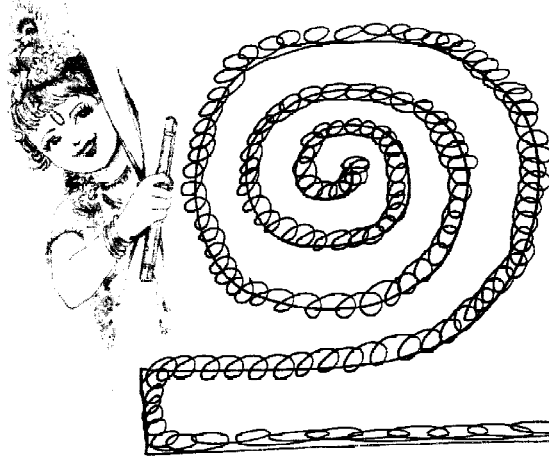
இதன் அம்யகம், என்வகம் தேன் தே, என்வகம்
 மண்ணை/மண்ணை கியமமே! பரவாகிய யாகமே!
 என்ரு சுப உணர்வு/உண்மே போகும்.

23 விபரம் அறியா, குருநீதை பருவகீதில்,

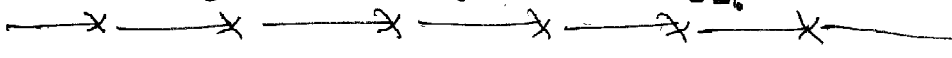
மறை | விருக்கி கர்வம்

முதிர்ந்த உயதில் மறை | விருக்கி கெடீசே போகும்.

15 to 60 உயத/உறை மறை | விருக்கி, துள்ளி
 விளையாமயது.

முன்னுயிர் கிலீவாமலீ! யினீனுயிர் கிலீவாமலீ! முக்தியிஸி
கிவ காவயி, கிந்த மனமாநது, கிணை துன்ப
நாகரீசீ தியிலே, விளையாழ, யுண்ணிய பரம **வினை**
பெருக்ககைரல், ஜிணை மற **பிணியை**
தானி, உண்டு யுண்ணிக் தொண்ட தேயனீநு
ஆனந்தம் **ஒரு கணமும்** அதையவே
கிலீவெ யெனிய தே முக்தியிஸி ஆகவே அந்த
அவ்ய வரகீகையை, கிலீவெ யெனீநே உருதியனீநு
அந்த உருதியிசீசயம், ஸீகிர மாக வேனீநு
மகாலி, நாம ரூப, ஜக ஜீவ, தேவநீநம் அநீக
மண்ணை எடைநாரீ உறயாக அய்யெண்ணை
பரம! அய்யரமே நாம! நாமமே அய்யமம்! கிது
முக்தியிஸி, முக்தியிஸி, முக்தியிஸி!!!

தலி கோஷ்டிகைல்
மனோ விருக்கி
தந்தையையல் வளி
வடைந்து தூண்டுகை
அறிவை
விஞ்ஞானக்காரல்

54

புத்தயாஸ் அந்த
கொடல்

54

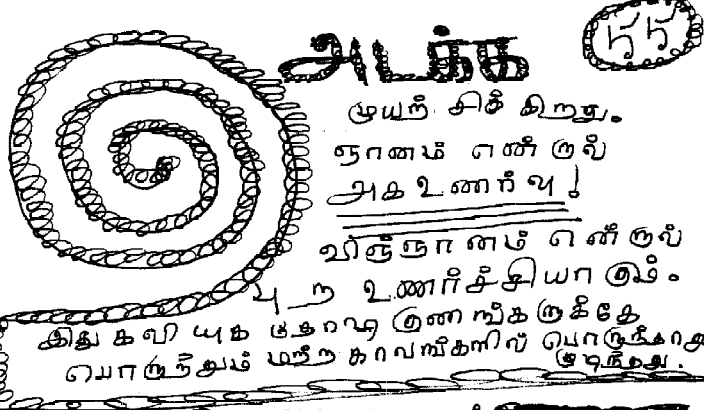
அகம் பிரம்மம்! பிரம்மம்! அகம்!!

என்ற பிரம்மானம் வள வசையால், மாயா மோஷம்!
மனக்கிரந்தி! ஆதி விபாகி! அக்கியாசம்!
கூவைகள் கெட்டதாயும்.

அமாயா மோஷம்:- தடடையை களீவனாகவும்!
நானல் ஜலமாகவும்! தயிற்றை சரியாய் மாகவும்!
திளிஞ்சல் வெளி னயாகவும்! மலடிக்கு மைக்கை
உண்டெனியும்! என்ற, அஞ்ஞான **புணர்**
மயக்கம் தெனியும். இதனை தோன்றும் கடைகு!
தோற்றக்கலை மாற்றம்! மாற்றக்கலை மாற்றம்!
மாற்றக்கலை குமாரம்! குமாரக்கலை

வசை மயக்கம், கிவை சாது யும்.

மனக்கிரந்தி: மன ஆடிச்சு என்யர். இது
பேத யாரீவையம்! பேதக்கால் விருப்பியெய்யாய்!
அந்த விருப்பியெய்யாய், **குற்றம் குற்ற!**

முயற்சிச் சிறகு,
 ஏறாமல் என்ருல்
 அக உணர்வு!
 விஞ்ஞானம் என்ருல்
 புற உணர்ச்சியாகும்.
 கிதகலியுக சகல ஏனையிருக்கே
 பொருத்தம் மனக் காவன்களில் பொருத்தம்.

குற்றம் குறை யினல் **தோஷகுண**

மண / முடிச்சு/அழகு நரசமாணம்.

① **ஆதி விபாகி:** ஆகிஎன்பது **சந்திரமம்!**

வியாதிஎன்பது **ஆகாமியம்!** (ருண்ட

என்றல்! என்னுடையது!) அழகு நரசமாணம்.

ஸாரப்தம்! சுகமாக அனுபவித்து முடியும்.

② **அதிவாசய:** - இது சந்திரமம் எனும், இரண்டை

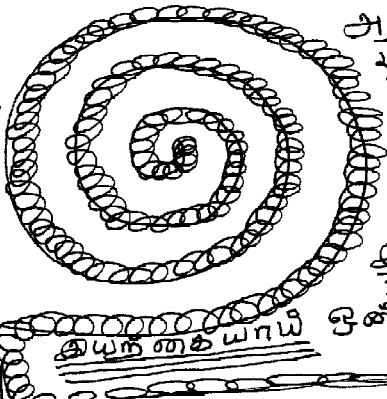
யிளவு ஆகும். எவ்வடி யினவு யட்ட நூல், உண்கி

துவாறகிலி, நுதையறகேடு, அதே போல்

சந்திரமம் கொண்டு **மணம் சந்திரமம்**

சுகமாக? நுகக்கா? என்ற மனது சலியமை

உடையது.

அதன்காரணம்-
மலை விருத்தி

அறிவுடன் கிளைந்
தேகிடுந் தவம்
அதன்காரணம்
அன்றைய ஜீவன்
இயந்நக யோடு

குயந்தையாய் ஒன்றியாக்கிதான்
புறடும்

செய்வான் என்தது, ஸத்தியமாய் கிருந்தது.
ஆதல்கிடுந் கலியுகம்! சூரியன் மறைந்த
(அஸ்தமனம்)

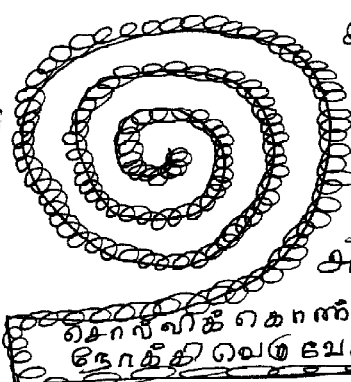
நிதியால்
மரணிகாலைவரை

தேவரை! இடுளாக,

இடுக்கவேறுமென்தது, கலியுக (வே) விகியாகி
விட்டது. ஆதல்கிடுந் கலியுகமாயினி, கிருந்தை எப்படி,
அமைந்திருக்கிறது என்குலி, அப்பண்ணி மறை
மணிகரவநீக னிலும், சூரியன் என்ற ஸ்ரீமகவான்
இல்லெய்ன்குலி, அநியா மையினி ஜீவன்களி,
சங்கடம் அடைவார்களி என்து கடுகிய,
அப்பண்ணி மறைய்யும்! ஆன்கரவநீகமெ
யோவ்,

4 மணி!

என்கிடுக்கலியைய்யும், ஆக்கிலிடயார்
ஸ்ரீமகவான். ஆதல்கிடுந் கிடுக்கண்க் (மெரியாக்) தவத்தவ
ஜோதிடர்களி, இன்னமும், சில லகஷ்ய கலியினி
கரவம், உன்ன ரதனை கணிக் கினை மனார். அதுதவது.

இன்னொருமன்கள் இயக்கியேயாடு

மனம்புத்தி

இவைகளைவிட்டு எதிர் தீவ போராடுகிறீர்கள். அதை விட்டு நான்

சொல்லிக் கொண்டு அதிபுபாருதைய தோத்தி வெகு உய்கமாக தெரிந்திருக்கிறேன்.

ஆனால் அவர்கள் கணம், குவருமே. இக்கவியை அனைத்து காவ அளவு **600** அல்லது **800**

உள்ளாக! சூழவுமென்று, நிறைவு அது.

அது உறுதி. திக்கவியால் மட்டுமே, சூரியனை **காரி!** மெகம் மறைப்பது போல், மறைக்கவே ஆகவேணும் என்பதை கவியக நியதி (கூடு) விதி.

ஆனால், பக்கவே ஆன்மாதீக ரூக்கூ மட்டுமே, **மெய்!** அன்பர்க ரூக்கூ அன்பர்கள் உருக்க ரக்க துடிப்பினி, கண்ணீர் பெருக்கத்திலே அம்மெகம், கவிநீகே ஆகவேணும் என்பதுமேலும் ஆகும்.

அது பக்கவே ஆன்மாதீக ரூக்கூ மட்டுமே, **கியுபையின்!** (கருணையின்)

காவம் ஆகும். அக்கால் உன்னை பெறுவாம் என்பது, இக்கவியை யுக்கத்திற்கே பெருநீதம்.

வலியின் உபாதை நாயயம்!
 ருசியின் சுவை நாயயம்! **59**
 நாயயம்! ஓடுவ
 ருக்கோடுவர் மயிழ
 விளக்கம் கொடுக்க
 முடியாதோ! அகநாடு
 யில் அந்நாடுதான்
 ஆத்மநாயக சூனவயை
 ஒருவர் இருவருக்குவானகத முடியும் உணர்வால்
 கித ஸந்தியம்.

மந்திரம் | தாவளிகளில் சாத்திரம்!

சூழ்மையாக | செய்கால்களில்

அந்நவக | ஜீவன் முக்தி பெற முடியும்

சுதந்திரம் கலியாள், அந்நவக ஜீவன் முக்திக்கு
 நடுக்குயர்ச்சி கௌவகிலிடு பெற முடியும்
 ரொல்வார்.

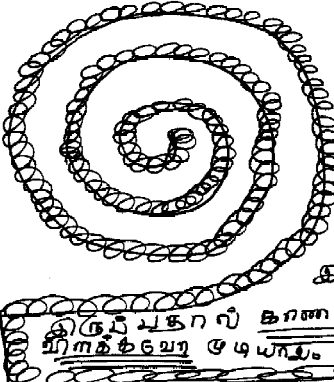
காரணம் :- மண்! மொன்! மொன் னைசயில்!
 மனம் சிக்கி, உறையுண்டு போனவர்களுக்கு
 செய்வ கியவ விலிடு. மனம் உறையுண்டு விட்டது.

ஆகவே?

எல்லாம் சீயே! எல்லாம் உணர்வு! எல்லாம்
 உணடு! என்ரு, சர்வாரம்பணத்திரவ்! இசீ

ஜீவனுக்கு | கருப்பம்! கியக்கமம்!
 உணர்வு! அந்நவக சூனவக **வினையா**

ன்பக | நைகிதவ. அதவீ மனம் வேசாதி
 விடுகிறது.

மனம் கிருந்தார் மடமே
தானும்! கேட்கும்!
அடியந்தி வரி வடி வினா
வாகீடு வடி வி டுவ
விளக்கம் அந்த மனம்
கர்வமர் அறியுமடமே

கிருந்தார் கண்ணம்! கேட்கும்!
விளக்கம் மடியும் வெடும்

இவ்வீடு கிழ் வீவன் **அழும்!** கண்ணீர்மலையே,
காரியத்திடைசுவலித்து விடுகிறான். ஆகவே திதுவே
எனிய மார்த்தீக மாகவும்! குடு கண்மற விவேயே,
நிவாறமை! ஆமே மார்த்தீக மாகவும், மூந்தைய
மூன்று யுக ஸ்ரீமஹானீக மும் **கவியுக!**
திடநாள யினி! அலுபவமாகவும், ஸ்ரீமந
ஸ்ரீமஹானீகநினி வறயிவாக அறிகிறேன்.
ஆகவே இருபதீதி ஐந்தாவது, அவ்வந்தியாயதீதி
கருக்கின்படி :- இக்கவியுக காவதீதி,
மடமே, அகீவைகம் ஏற்பவர்க்கு மடமே,
நமஸ்கர்! எனும், ஸ்ரீமகவானி! குடு மையை
சா்வார்ப்பணம்! வேமாக,
யெதுவது, வெடு சுவமம் எனினும், உறிகர்
அறிவரின யாகம் மனவந்தி வேண்டிக் கொள்கிறேன்

அறிவானது சுவையைய

உணரக் கூடியது

வரிசை அகத்து

உருவ அளவு

விளக்க முடியாது

61

அரு அளவர்க்கு உடமை

அகவேதரன் தண்டவர் விண்டவர்!
 உணர்வா அகவேதரன் தண்டவர் ரன் அரகர்.
 விண்டவர் தண்டவர் ரன் அரகர்.
 உடமை.

28

நாமருபம் அகவேதரன் தண்டவர் விண்டவர்!
 உணர்வா அகவேதரன் தண்டவர் ரன் அரகர்.
 விண்டவர் தண்டவர் ரன் அரகர்.
 உடமை.

எனது அகவேதரன் தண்டவர் விண்டவர்!
 உணர்வா அகவேதரன் தண்டவர் ரன் அரகர்.
 விண்டவர் தண்டவர் ரன் அரகர்.
 உடமை.

மணிகுலம் தண்டவர், பாண்டம் இலீலம்

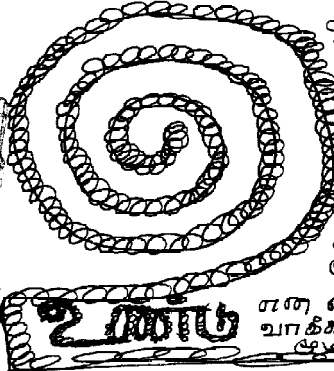
பாண்டமாது மணிகுலம் இலீலம்

மணிகுலம் பாண்டம் இலீலம் என்மதுமே,
 மணிகுலம், பாண்டம் இலீலம்! என்மதுமே என்மதுமே.
 மணிகுலம்! பாண்டம் இலீலம்! என்மதுமே என்மதுமே.
 என்மதுமே! பாண்டம் இலீலம்! என்மதுமே என்மதுமே.
 என்மதுமே! பாண்டம் இலீலம்! என்மதுமே என்மதுமே.
 என்மதுமே! பாண்டம் இலீலம்! என்மதுமே என்மதுமே.
 என்மதுமே! பாண்டம் இலீலம்! என்மதுமே என்மதுமே.

ஆக ஆவ மொழி உணர்வர்க்கு உடமை

நாம வேல் மெய்யும் போது, அதன் இயக்கமொன்று

குணமும்! இன்னதே, வினாதிரு தென்னு உணர்வர்க்கு

அச்சு வையைய
 விக்கிரமபுரம்
 என்னைவளமும் தவிர
 அது எம்மடி எவ்வாறு
 என்னு விளக்க குடியாயும்
 அதுபோலி தரலாதேயர்
 சொடுமனை
 என்னைவளமும் தவிர
 வாக்காயும் உரியாயும் விளக்கவேண்டும்

62

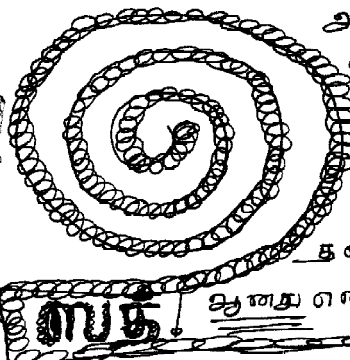
அநீத நாமமும்! இனையையும் வினையையும் இனிமும்
 அது அறிவற்ற, **ஜடமே!** அநாத நாம
 மும்! மெருச் செய்வதும் அநாத இயங்கி வைம்
 யதும், அவிவியக்கீகில், அது அகரீ சநதும்
 என்னும் ^{அது} இயம சநதும் என்னும் அது இன்னும்
 செய்யும் என்னும் இயக்க நிதியில், கோடி
குணங்கள்! அகல, இனமன
 விடுக்கிய செய்வது அநீத மாயமமமமமம்.
 அநீத இனமன, குண கோடி வீசுகுற **புண்ணி**
யபாமாகபும்! ஜனன
மரண! மாகபும், வடிவெடுக்க குதவாகிந்த,
 என்னும் அகல மகரீ கரீ யவியாக அநிகிடுகும்.

திங்கு அது அது வாகயே
 திருக்கிறது. 63
நாமரூபம்!
 மடமட கலிசி எயனீயம்.
 தாரணம் இயக்கம்! இயக்க
 குணம் திருந்தார் அது இனன
 மறது அன்னியமாய்க் கணீயம் ஆகவே அம்படி
 வேண்டாம் என்த நரீயரி ரொடமம்.

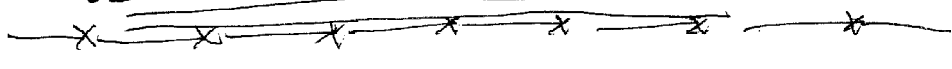
ஆகவேதான், நாம ரூபத்தை மடமட, நாசம்
 செய்க, எனச் சொல்லி திரும்ப ஆகவேதான்,
இருப்பு! நினைவு, கொடு ஆகவே,
இயக்க! " " ;
ஆனந்த! " " ;
 காவாதித யற சொடும மறவீ விரமீ மமேயானம்.

அதை **ஸத்ஸித்** **ஆனந்தமாக!**
 தொள்ளலாம்! சொல்லலாம்!! அது
 ஸத்ஸித் ஆனந்தத்தை **நாம ரூபமாக!**
 தொள்ளலாம்! சொல்லலாம்! போதும்!
 இயக்கநினைவு **இன, மன, குணம்**
 கொடியம், தீவிரமாய் அருக்கிய சகித்து, என்கை.

அது அதுவாகவே இருக்கிறது
அதற்கு அயலாக
அதை விளக்கவே!
" சொல்லவே!
எதுவும் / எங்கும் / இல்லாத
தன்மையால் அல்லது
ஆனது என்னும் நோடும்.

ஸக்தாகவும்! ஸித்தாகவும்! தெரள்கி
லுலம், சொல்லுகிலுலம் **ஆறந்தம்!**
மடமே கோல்தம் காரணம், சிந்த கோல
குணங்கள், கிலீவாக கோ காரணமே.
அதே ஸக்தி சித் ஆனந்த வடிவம், **நாம**
ஸ்வமாக! தெரள்கவும்! சொல்லவும்! என்
துமே போது, சிந்திக்கும் கோல மறையம்.
அங்கு இன்பதுன்பம்! இன்பதுயினைக் நினை
யில், அதை **சிற்றின்பம்!** என்பர்
ஸ்ரீமஹானந்தர்கள். சித் இறைமறையிலேதே.
ஆதல்களால், நாம ரூபத்தை! ஆகுமையாக
தெருக்கால், ஸக்தி சித் ஆனந்தம் இயல்
மாகவே, எப்பயிலி சூயசு. சி கிலீவாகவே,
சுமத்தியமாகும். அதே ஸக்தி சித் ஆனந்த சொடு
மமே! நம் யதார்த்த சொபேமமே.

ஸித் 65
 ஆனந்த எஸ். சூர்
 அகவே **ஆனந்த**
தமாநகவே
 இருக்கிற நகரீயம்: கிதை
 கண்டது? யார் கோட்டை?
 என்கோட்டான் ஒருடம்.

27

முன்னைய பவ குடிகளில், குன்றையி யந்தி
ஒரகூகிடு! என்ற குடிகளில், அனகீ அகம,

நாம்! நாமாண குன்றில்தான்

குன்றி கவந்த உயமாக குவன்மை.

கவீடு நமகீடு, அன்னியமாய் எதுவுமீ நந்த
நாம பேசும் கூலி பெண்ப பே மகீதியம்.

கிதை உணர்.

A ஆர் விடுவீ அளவுள்ள, நய்யர் பழாநி எகீது,

B நீயே உன் உறயில் வைக்கீது, உறகிறயீ. அந்த
பழாநி மந்தியது, உன் கை

C பழாநி உறகியது உன் உறயீ, **நான்!**
என்மலம்!!

D பழாநிலீ இருமீ மது உன் கருந்து, **என்மலம்!!**
என்மலம்!!!

E கீயேறது அப்பழாநுக்கு, உன் **மலேமய**
கூப்பியாளி கண்க நுமீ/ நெய்தயர்ந்த செவியமீ!

அது ^{தரன்களே}
^{கியக்க கிழக்கே}
^{வருமீ போதுகம்} **66**
மாயா ^{விலல்}
^{வினக்கியது என் அயர்}
^{அதுமாத வே பிற காசித் தம்}
 பந்தகரன் களிள் மறயிவாக அறி திசும்.
 துரணவிலிய அருகில டனசி சிசும் கிய நகீசியம்

விடைக்க கூர்ந்த சூகீசும்! கோமல ந பநீக நும்!

பரடைதலுடியும்! **சும்** **காடம்**

சும் **கோர** **தோடி** ^{பார்வையும்}

^{வளநகர} நியே ^{செய்து வைத்துவிட்டு} ^{மெங்கவரன} ^{கருளில்}

அகீருகனக்கரல்! அகரவது அநியா நமயா லல்!

^{அகரவது உன்க வனக் குறை விலல்} **கண்ட**
^{அரண்ம}

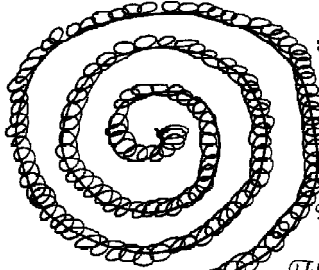
மயரண்ட **கதி** ^{கவங்கி} ^{மகி மயங்கி}

ஐயோ சூகம் என்சும்! ஐயோ திருடன் என்சும்!

அவறி கிரள் வது! பயந்து சரவது **யார்** ^{நீசும்}

^{ராயின} **உன்** ^{ஐக்கின்} ^{குற்றமா}

^{நான்!} ^{என்வல்} ^{என்கின்!} ^{குற்றமா?}

அடைக 67

கண்டவர்
 விண்டிவரி/எனியுயர்
 விண்டவர் கண்டிவரி/
 என்யுயர் ஏன் சொல்கிறீர்கள்
 என்ருல் அங்கு **மணம்** செல்வாது அநிலிவாது/
 70 ம்பக்கை தெலுச்சிதயம்.

இக்கூற்றும் ! மநியுயர்வெவர ஜீவ! வொருகுக்கீவ

நாமருப/இயக்க/குணம்

கொக்கிவயாநீ? தீயா? ஸீயகவாநா? ககமா?
 உன் **மணம்** தானே கராணம்? **நீதான்**
 காறணம் அகவர்களை, அந்த வாரி, வறைய பேராடாநீ
 உன்னியிடில். தீரீஉருவாய், உன்னியன்றி,
 உவவதரும் (அமைக்கின்ற) கரிணம் தீரீ அறுவயிலீயி.

அதாவது?
 இக்கொளம பெறுகக்கீந்தே, அருய்யுயர் கியக்கீதும்!
 அதன்கொள குணம்! கொக்கிவ உன் பற பமயாணம்
 அக்கொளமறையயான! எல்லாம் **ஆர்ஜை**

என்ற **நீதான்** அருகியாறவ்/குருகுக்கீவ/விடாநீ
புராணம் வாய்க்கறத அடித்த லிசை அங்குத்
 நியாகக வ கிருயாநீ. கதாஸ்கீகியம்.

திக் கவியகத்தில்
வேடு யிறவ் கூலி (68)

எனையம்? கூலி இல்லாமல்
வேடு செய்ய னடடாது!
செய்ய இயலாது எனையம்
மறையிடடனீ மையாள்
யவனி இல்லாமல் எத்

கறையெல் நடை யெய்யெ
அச்செய் இன்னைய தலியுகமககர்
செய்யம் தொழுவே செய்யம்! என்ஆக்கி கொண்
டார்கர்

29

திரியடி உணர்ந்த குன்மை யிறவ், **நர்மாஸிஸ்**

சரத்தாக இயல்!

எந்திரடன் கண்ணை வாசகம் சூன்யுண்டு. (கீதா வாசகம்)

நர்மாஸாவ செய்! ஆதவ்?

யவனி எதுய் பாராடு!

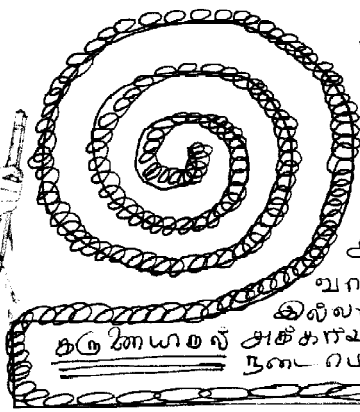
இதை, மனம் படைத்த மனிதன் உத்யக கொள்வான?
என்ருல் மறட்டான்! ஆதவ்?

அறிவுள்ள, பக்குவ ஆன்மா/உத்யக கொள்வான்.
இதை உள் அத்திந்து உணர்ந்தால், உண்மை விளங்கும்.
நான்! எனையம்! எனதை! விடாகவன் **மனம்!**
படைத்த, சாஹான்ய ம்ஸிகு கும்.

எல்லாம் சூய! எல்லாம் உனையம்! எல்லாம் உனையம்

சர்வான்யை செய்கவன்! **அறிவானாடி!**

ஆவிய, சூர் மக்குவ ஆன்மா ஆவான்.

யவனி கடுகாது
சரிவாரிமீயமைநக

69

செய்வகரல் அக்கர்மர
ஸீயதவரணிற் றாயந

கவனிடிகக் கொள்கிறது.
அக்கவே இக்கமக்குவ சூனிமர
யந ஸீயனி கர்மநாவ சித்தநை
இல்லாமல் செய்கரலும் சிவனி
கடுகையாமல் அக்கர்மர சூயிகாக நடைபயமுதும்
நடைபயநீற ஆகவேண்டி அக்கவே
நியதி.

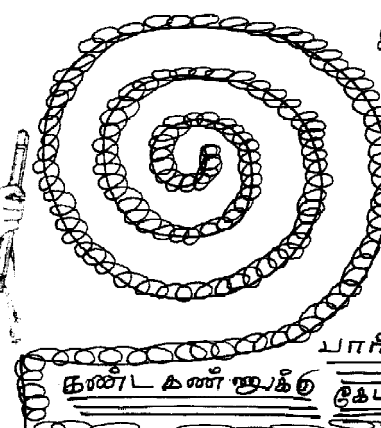
இனிய துணிய ! புண்ணிய வாய்க்கிலி ! மணகரல்
பரிமை மையம் ! இணை மையம் ! உடையவனி

கார்பா அறல் மணகரல் பரிமைக்கமீயபடிருக்கி
ஆகவே, அயன் கர்மநாவ விட்டுமுடியும். சிவனாகிய
அறிவரணியானை, மக்குவ சூனிமர வரணவன்!

ஸர்வாமந்யே என, ஓர் ஸீயதவரணிடம்
சரிவாரிமீயமை செய்கு விட்டு, பொறுமீயுகந அவஸி
ஆமை யாக, விட்டகனி மையி ரல், பிரமம் க
கர்மநாவ, அயன்க ருவித க் செய்கரலும், அகிலீரெக்க
யிடிமீயம் இல்லாமல், ஓர்மீயு வாகல் கோட்டையிலி

கேகி என்ற **ஆத்மாவாயி** கக்க
அகசொடுபமாய் கிருவ்வரன்.
எவ்வம் **மணாறுக** உணர்ந்து தெரண்டவலும்!

மணம் மணக்கரண தனிமையி ருவி, எட்டி கர்மர
யலும், மிகக்கை இல்லாமல் கிருவ்வரன் உண்டாலும்,
உறந் திதலும், ரகாக்கரலும், வரவீ திதலும், தனிதலும்,
நடக்கரலும், எக்கரணியாகும், கருவி கமணவீ த க்
செய்கின்றன என உணர்ந்த வலும், கர்மாவலி யிடிமீய
கிராமம்

கண்டவர் விண்டவர்
என்றுள் விண்டவர்
கண்டவர் (70)
என்றுள்,
சொல்லும் அரிய
மெரிய கருத்து யாகு
என்றி:- பேசும்
வாய்க்கீடு கேட்கவும்
பார்த்துக் கொடு முடி யாகும்
கண்ட கண்ணுக்கு கேட்கவும் பேசவும் முடியாகும்
பெரியும்

29

பூஷணமும் & தூஷணமும்!

சமமாக உந்தப் புகழ் உணர்ந்தும்.
இதை, அறிவு உணர்ச்சி கவனித்தால், இதன் உண்மை
உறியும். ஆறா தூஷண நிகர்! வருள் இடம்
வாய்க்கீடு ஆம். அறிவாக்கீடு உருவது, உள்
வாய்க்கீடு உருவதை யு/வைத்துக்கொள்வரும்.
ஆய் போது, உள் ஸ்ரீ குருகேவரிடம், அனுபவபாடம்
கேட்டதிலிருந்து, சர்வஜாகீரதை யாக!
உருக்கிரம் என, வைத்துக்கொள். ஆறல் முன்
செய்க வாய்க்கீடு, செய்கை தூஷண
நிகரானே, உண்மையை கொண்டு பொய்யும் பெய்க
முடியும்? அதை தள்ளவேர, விவக்கிவேர, முடியாக.
அய்யம், சொல்லவாயும், செய்கை யாகும்! உள்
நிகர்தம் போது, நிகரான ஆம்! அமைதியின் பொதுமை யுள்
அய்யம் யம் உணர்ந்தும்.

பாதிக்கவே வேகவதில்
 தாண்டித் தடுக்கார்
 மாக்கியே

துயிலா மணி முகம்
 கணீர் உவாய்

71

தடுக்காத! தடுக்காத! வேக
 வது! தடுக்காத! தடுக்காத!
 அங்கு **ஸத்தியம்!**

பிரகாசிக் கம்! அருகிய
 துணி தோண்டி மாரீகம் இரது குடியில்
 தடுக்காத!

A முன் இனிம கர்ம விசையாக இருக்கவாம்.

B இப்போது இனிம விநி, உன் கவனக் குண
 வாரிவந்த, திகழ்ச்சியாகவும் இருக்கவாம்.

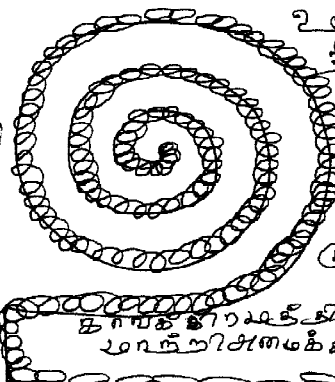
C அவ்வது, உன் மனதேய்தவநிதிக் கொதிக்க
இறைகருணை! யாகவும் இருக்கவாம்.

எதுவானது, உன் **யோநுமைமயே!**
 உன்கவசம் ஆகும்.

A எல்லாநீயே/ சர்வமாய் பணக்கி குழம்,
 உன் நாய அடங்கும் அதற்கும் கரும், உன் அக் காரண
 கும்.

B எல்லோருக்கு நலம் வரிகளே/ என்னை நலியார்
 எல்லாநீயே! எல்லாநீயே! என் **மன!**
 ஒன்றையா னும், உன் நாய அடங்கும்! அங்கு உன் மனம்
 சமமாக உன் அக் காரண கும்.

C அவ்வது, பரமமாய் பணக்கி நியில், அப்பது
 இன்றே! நய்வது நயவே! என் **குரு!**

உன்னுடைய மனதின்
 உயிரினால் உன்னை (72)
 யின் மனம் வளவே,
 செயலாவே, துன்பம்
 துன்பம் தரும் போது
 சந்தி அடங்கி இறந்து
 குரு உணர்வுடன் இருக்கால்
 தந்த மனதின் நிகழ்ச்சிகள் சந்தி
 மனத்தின் மனம் உன் நெடும்

உடனடியாக உன்னை நான் நான்
 அடங்கி உன்னை நான் நான்
 உன்னை நான் நான் நான்

உயிர்நாடி / உயிர்நாடி
 உயிர்நாடி உயிர்நாடி
 உயிர்நாடி உயிர்நாடி

உயிர்நாடி / உயிர்நாடி
 உயிர்நாடி உயிர்நாடி
 உயிர்நாடி உயிர்நாடி

உயிர்நாடி / உயிர்நாடி
 உயிர்நாடி உயிர்நாடி
 உயிர்நாடி உயிர்நாடி

இஸ்வரவிடில்
அந்நிகழ்ச்சி
உள்ளதாக்கிர
வள்ளம் கருவிக் கர்
மறையோ/ விவக்
கயோ! ஸ்ரீ பகவானி
மாயாது சி இடுக்கம்.
இவ்ரு உணர் ரு நை
யாக அமைவ நெ றிவா
கிறரு உணர்வுடன் சடைய ரயாறுமை!
பண்பு! நமஸ்கை! அநவக ரே யாசே
அடிநீர்.

72

மண்ணை கிய யற மே! யற மாகிய யற மே! என
சொல் அற | சமீபரயிரு ப் பற யாக

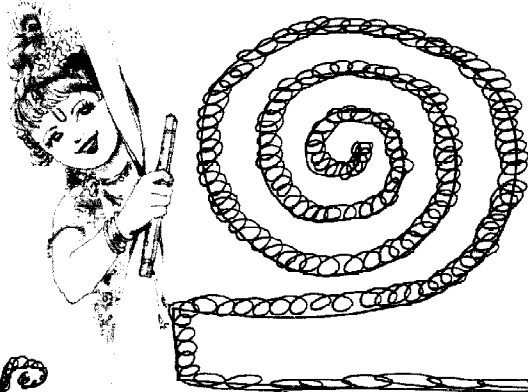
30 **அருய்யது ஒன்றே!**

ஆகவே **நய்யது நாயமே** | என
அடங்கி. இவ்வம், சூர் உணர் மைய உணர் வாய்.
அந்நிகழ், சூர் உணர் மைய உணர் வாய்.

விரை | கூடு. கொடுக்கதை யாங்கிடுகிறேன்

வாங்கியதை கொடுக்கிறேன்; எனக்கு உயிர்,
பற்றுயரவு அடிக்கொய், அது **கொடர்!**

கொடுக்க, மறவிடிக் கடி டாவு. இந்நொடர்
கொடுக்கலாடென்னை குவி, ருந்நொடர் உயிர்

நீசிடங்குக/அடக்காடு!

கிளி சிவீசையம்/ கயகசம் தேவை.

ஒளி என்ருல், சாதகி உகக்கே! பிறருக்கீகலீவ!!

அக்ககாவாதிச **ஒன்றுக்க** அயலக

எதுவும் கல்வி. எவரும்கல்வி. அக்கக ஒன்றே!

உம்மாயா! உருவ் தமீயிடம் கிருந்தே

சீவந்தி! பூச்சியானது எய்யடி தம்

யிடம்கிருந்தே, கோனீதும், பிசினி போன்ற,

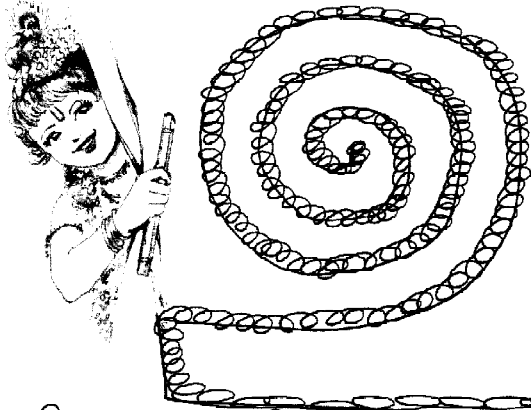
பறச! தூவரல் கூடு கட்டி, அக்தூலி

கேஷய இல்வாக போலு அகக தமகீசுள்ளேயே,

நார்க்கு! அடக்கிக்கொள்ளுவது போன்று

நாமருபதுக லீய, கோநீதுக்கே, உண்டு மணீ

மணந்தி! உண்டு மணீ, அம் மருதரல்

விளையாடி, விளையாட்டு போதுமா என்று நிறைவு
பெறாமல் போகு அது தமக்குள்ளேயே அமைதியையும்

நாசிபித்து | கீடுகாளீடு சமீபமடவ
சுகரணநீர்மனக வே இடுக்கீடு. ஆறவி,
உய்களீ அனைரினீ **மனம்** | கிப்படி

சூரங்காடம் | ஆடுகிறதே

தவிர், உயருகின்றது இவ்வே கிலி பெயன்,
பிரமணமக சீ செள சீகிடுகீடு. சுகவே, எம்
அண்டான சுகமர னைநீடு குகிடுகீடு கீடு.
சுகிடுகீடு! கிளங்கீடு! கிவகீடு! பயதுகீடு!
அமைதியும் விடபெறியு நீங்கள். கிடுயிடுகீடு!
கிடுயிடுகீடு! அதன் சுகமர தமோ! என்வம!
அகீடு சூனீடு! சுகவே எகீடு விடுயிடு.

இருப்பது ஒன்றே! நடப்பது
நாமே! | என்கிட னார்யுடன், வளவளவு

என்வமீ ஒன்றே! அது சுகிடு உயவும். இடுகீடு.
அயயாமு! அதுநீடுகீடு! கிடு வகீடுயிடு.

புருஷன் என் 76

பலலுக்! ஸ்ரீமதுபாஸ்கன் எம்படி நாமத் வசுவித்திரன் கள் என்ருல்?

பிரகயருத்
ஸய மோயாஸய உடையவன் எவனே? வறடனே.

புருஷாந்தம்!!!

- 1 அன்பு! 2 கருணை! 3 பணியு! 4 கனிவு!
 - 5 தயை! 6 காருண்யம்! 7 சகித்தல்! 8 விடக்க
 - 9 காடுத்தல்! 10 ஏக்கம்! 11 உருக்கம்!
 - 12 சிரத்தை! 13 நம்பிக்கை! 14 வைராக்யம்!
 - 15 பொறுமை! 16 அடக்கம்! 17 அடக்காமை!
 - 18 ஓர்மை! 19 ஆத்திரம்! அவசரம்! படபடம்!
- இவைகளின் வேகம் தவிர்க்கல்!

18 இறை & குரு/உணர்வு!

இவை பதினெட்டுமே, புருஷ வசுஷனே என்று, ஸ்ரீமதுபாஸ்கன் வாயிவர்க அநிகிரேமம். புருஷன் என்ருல், ஆன்மா என்றுமே யொருநீயமே. 9 வாசல் கோட்டைக்குள், இந்த கேகி என்ற ஆன்மா! சுகரணத்தயாத குருக்கிருன். இவனே புருஷன் ஆமே.

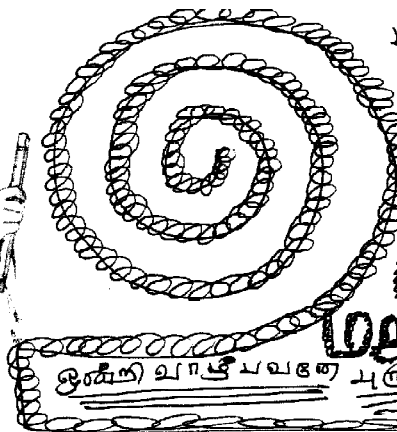
அவனே பிருகிடுகி
 புருஷன் எனவர்
 ஸ்ரீமயான்கள் 77
 இது எவ்வடி நன்கு
 இயந் தையு பதைக்
 தரமல்! எவர்க்கு நமல்
 விடிக் கெடுகது! அதை
 டீண்டு வாருவனா புருஷு உவரன்
 சூட்சும

இந்த தேசம் (என்ற ஆன்மாவை)

புருஷன் என்று, நான் சொல்கிறேன்? என் குல்?
 இவனே மனச்சொட்கி! இவனே அருக ரீயாணி?
 இவனே இதயவாணி! இவனே சாடகியாவையிவி
 உன்னாய்ந்தவாணி! சரீர இயக்கம் இவறு
 டையதல்ல. ஆறந் இயக்கத்தில், சிந்தாரம்
 இவனே. எவ்வடி திரைண்டிமரவு அனைத்தாரும்
 மின்காரம் (கோள்குத, கோள்குதது) எவ்வடி
 சிந்தாரமோ, எவ்வடி இயக்க சிந்தாரமோ.
 ஆறவி கொள்குல் அதனுடையதல்ல. எதார்புலி
 தம்ம உடையதாரம். **சாடகி** பாவனையிவி,
 உன்னவனே புருஷோத்தமன் சிந்தாரம். இவன்

ரகஸ்த்ரகுணம்

அந்த ரக குணம் என்றுமீ, ஸ்த்ர குணத்தில்
 யிருபுகளு, கிழி புகி ஒணன் குணங்களாரும். சூட்சு
 மிணன் குணங்க ளிலி, ரொறுணமும் சிபணியும்!
 இந்நகால், கிழி புகி ஒணன் குணம், ரொகுதயவாரும்.

பிரபஞ்சம் (78)
 எண்ண இயற்கை
 யோசனை எவ்வகைகி
 யும், எந்நிலையிலும்,
என்பியும்!
என்பியும்! அல்லாமல்
 ஒன்றி வாழ்வதே புருஷோத்தம மனமாம்

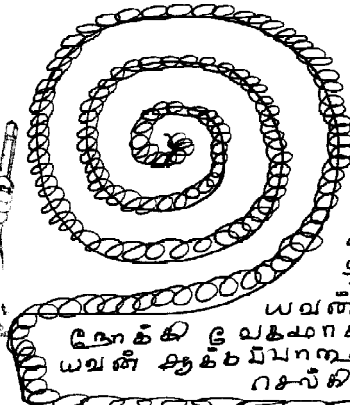
18 என்மது சூர் அயூர் உருப்பராகம்.

கீதை = 18 / புராணம் = 18 / யோனி = 18 / யமு = 18!
 ஆயுசு யெருட்டு 18 / யவத கீதைகள் அதியாயம் 18 / ஸுகீய
 குணத்தினை மிளவு = 18 / ஸித்தர்கள் கலியாயன் = 18!
 அஷ்டமியம் / நவமியம் / இளைத்து 18!

சூர் **ஆன்ம** சாந்தியுக்கு இவை **18ம்**
 அதி முக்கியமானதாகவும், இனிதுடன் சாருக்க
 விளக்கத்தை, தீவிர காணிக.

0 அன்பு: - நாமவே உடல் சம்பந்த, உறவு
 பற்றியது, பாசம் ஆகும். உள்ளே உள்ள, விசுவசன்
 யும், அதன் தியக்கமாக, எவ்வாறு உணர்வது
 அன்பாகும். எவ்வாறு பரிபதவாணி/அல்லது பரமபத
 உணர்ந்து/ வேற்றுமை காணவது, அன்பாகும்.

0 காமம்: - எவ்வாறு தீவிராசி களிக்கும்,
 இறைவனை நுணுக்கி ருக்கி குணம், என்ன பேருணர்
 யோசனை/ பேசும்/ உருவம் குறை/ கருணை,

இயற்கையோடு! (79)
 மறுத்தல்! எதிர்
 ரீதியில்! போராடுவான்
 விஞ்ஞானியானான்
 இயற்கையோடு! ஒன்றி
 இளைந்து வாழ்வானே
 ஜாணியானான்! ஓந்நை
 யவன் அந்நவியானான்
 னைக்கி லேவதமாகியேன
 யவன் ஆக்கியானான்
 ரசன்கொள். திதுவதிலும்

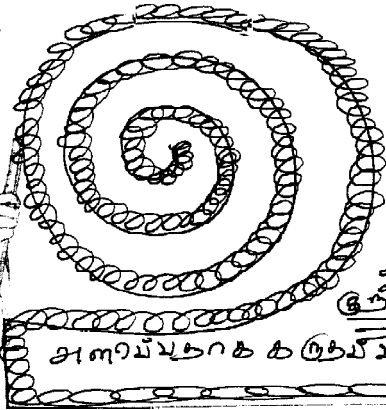
ஸாதி, அமைதியோடு; **காண்பது!**
 தருணையா லும்.

புணியு:— அறவீகர! அதிகார!
 ஆதித்தமற்ற குடியில் **வாங்கு** வருவதும்!

உலால் **புணியு** வதும்!
 தன்மை! தற்புததீச்சி! இலவரத்தும்!

தன் **நாந்** நிலையம்; தாடடிக்கொள்ளாம
 தான் அடங்கி நடப்பது புணியாடும்.

புணியு:— இது உள்ளூர் வாக்கும்!
 சம்பந்தம் கொண்டுதானும். முதலான & திதமான
 & இனிமையான! வாங்கு வருவதும், போட்டி &
 யாரும்! இலவரம்; எந்த **குறைமய்யும்!**

தமய ரஹிதம் 80

முன்னிய பதவம்

அடல்தம் உபகிய
பிலி மணிகாரி
அவந் மீன்தம் மீன்தம்
குந்தம் செய்ய வரஹிதம்

அளவியகாக கருவியடுதி. குது.

நாம் நம்மம் தமய கரஹிதம் உரைவது,

நீயகவாநிடலும் & நீயகவாநிகாநிடலும்! குரு
தேவநிடலும் உள்நாம் நெகிழ்வதும்! அதாவது
உள்ளம் குழைவதும்! அதாவது உள்ளம்

உருகி கண்ணீர் பெருகுவதும்; தனிவரலும்

இங்கு உள்ளம் கனிதிக யுறும் என ஆகிறது.

குறைய :- இதை தமய & தாசுரண
அதாவது

யம்/என சொல்லுவதுண்டு. குருணியம் & விடருக்
நெருங்கியதும் இதைகிறது. இதற்கு அரக்க

ம் எனும் கொள்ளியும். இதன் முக்கிய
அம்சம் காருணியம் ஆகும். இதன்

மந்த்ருள், தகநியம் எனின பெயரிடுவீ குருண
என்குவீ பார் தமய! எனும் தகருணியம் என்குவீ,

அதன் செயல்பாடு எனும், பெருகும்பதும்.

இவ் படிபைபிழை
 சூனீறமடேசை
 சிறகிதையடள் உந்
 றுக்கொண்டாந்
 டுநீறுய் பதினேசு
 இயல்பாக பயிநீசி
 சூயநீதி இயலாமலே பரிசுடமாநமே

பக்திநிபியல்; காருணியம்; வேணிமை.

நானநிபியல்; கருணை; வேணிமை.

காருணியம் அதுபயம் மெருமல் கருணைநிதி பெருகு.

6 சக்திசூய் : — காம்பாசம்யந்தம்

நெறண்டு, உய்யம்; அனகச்சார்த்த, உலகம்!

இயல்வெதால், நாம தொடுந்து வா லீமை!

இனிய துன்பம், நமகீதே தெரியாது. ஆகவே அஃத

வருவதை யும்! நடவிய தையம்! நம் **விசை** யின்

படி, **விசை** தேவன் நடவியம் நாடகம் என்,

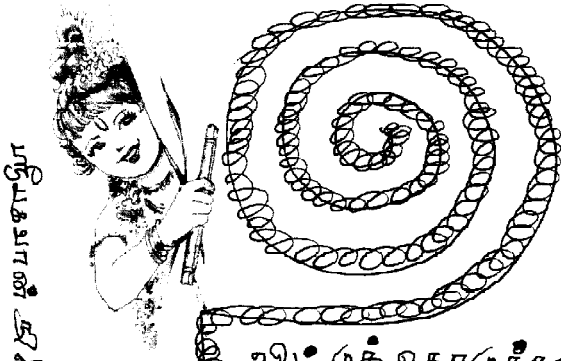
எனையம், பொது மையடன், சுதிவிய தே நவம்

அதை எதிர்வியதோ/மறுவியதோ/இருந்தார் அயன் யே.

7 விபல்களகாருத்தூய் : —

இது அஃ லீகாரம்! ஆகிக்கம்! அனிகாரம்! புதியி!

அநீதமீது! நெள மேயம்; பகம்; பட்டம்; பதலி; ஆலிய,

பெரிய அன்புடன்

விட்டுக் கொடுத்தால் உரித்தானார்கள் மறையும்
விட்டுக் கொடுக்க
உள்ளவர்களைப் பூசியவன்

வகலாரவம்!

எல்லாம் அவனே! எல்லாம் அவன் பொருளே!
எல்லாம் அவன் செயலே! என் உணர்வு பூரிக்காமலாக

உணர்ந்த

வர்களுக்கு! வெகவம்!
ஆகீழரம்! அவசரம்! படபடவியு! குறைந்த குறைந்த
மறைந்தவர்களுக்கு! தனக்கு **நூலி** இருப்பி
இல்லாதவர்களுக்கு! விட்டுக் கொடுக்க முடியும்.

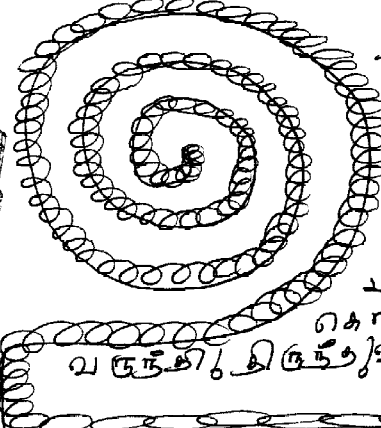
8) ஏக்கம்: அறிய

யென்றும். யின் அவதக! **அது!** ஆகவேன்றும்.
அதுவே நம் வாழ்வின வ சிவியல். வாழ்வு
சூக்கியமல்ல! அதுவே! முக்கியம் என ஏக்கம் யென்றும்.

9) உருக்கம்:

— நாம பே, மொன்
யொருள்! உருவு, சிந்தம் நடைய! இவைதளின்
யொருள் வரவு! மறியல் **ஆழப்பின!**

புருஷார்த்தம்

தனய எண்பது

மன்னிய பதுமம்

மொருநதுமம் கிங்க
சாநியமளனிமம்

மடமம் மன்னிய

கொக்சிதரஸ் அயன்

வருகி! திருச்சுறாய்மம் உஸ்

நிவித்தல், மற உருக்கல் வேண்டாம் கண்ணிர்

வருக்க ஓம் வேண்டாம் பிறகு பிறவி! உண்

ஆகறதே எண்ணம் நாமம் விரயமாகிற தே!

என்ற, இதய அடிமீட்டி எடைய, மற உருக்கல் வேண்டாம்

10 சிரந்தை: — சுமத்தை எண்பது தல்

வசதியக்கல்

நிவேக! வைரக்கிய மறம்

வேகம் அல்ல மண்! மொன்! மெண்! ஆகிய

கிங் குனி நிள் பிடி யிலி குத்து, மண் வெட்டாவி,

வேகத்தை விட்டால், வேகமற்ற ஏகம் மடமம்,

உருப்பதே சிமத்தை யா ஓம் குது ஆகா கன்னி

தைகீடு, எய்யடி கம்பியம் தரிக்காடுகா, அய்யடி

முகத்தை! அல்லாது வ அக் **முனாமி!** கையாடி

நம்பிக்கை!

கிளிவரதயன்
உபகியவிழும்
எதன் வீககிழும்
பரமார்த்தக் ககிழும்
வாழ்க்கை அருமவருகினை
அவனிபிறக்கினை கினை!

1 நம்பிக்கை:

— நம்பிக்கையுடன்
தான்! நம் ஸ்ரீமாதா! ஸ்ரீவிதா! ஸ்ரீகுருவை! ஒருகினை.
நம்பிக்கையுடன் தான்! யஸ்! ரயிஸ்! யினை! மகிழும்
என்பது நமது வாழ்வின் எண்
என்பா பிற யானை வீககியும் எசுகினை. கிளிவரத
வாழ்க்கையை யும்! ஒரு நம்பிக்கையுடன் தான்!
ஒன்று வாழ்க்கினை.
அகேபோஸ் ஜீவனி முகிதி! எனிற பிறவா நிரிகினை!
இதுவே நம் வஸ்தியம் (குறிக்கோள்) என,
நம்பியே சிந்தனைகளும். நாம ரூப, சுக ஜீவ, உருவு
சுந்தரம், நடைய, நம்பாக்கே, உன்னை நம்பியவாய்க்
யாம் ஜீவனி முகிதினை! என நம்பியவாய்க்
கிளிவரத!

2 வைராக்கியம்:

— தேவநம்பி
மறந்தும்! மறையு! கிள ஆக தொருபம். கிளைகனி,
உருவம், கியக்க மும்! உன் **வினைசுவரீ**
படி நடக்ககினை. அனை அநைய வைராக்கியம்
வேண்டியும்

இந்த கவியகம்

சூர் அயசுர

சுமீயூடப்!

காலமாகும். இந்தியில்
எங்கும், எங்கும், எந்திரியிலும்
வாழ்மை வேண்டாம் எனும், நொடும்.

ஆதல்

தன்னை அறியும் அறிவை உரை! உரைக்கு

ஸ்தூமம் வாக் கியமே ஜீவநாடி யாகும்.

அந்த ஸ்தூமத்தைக் கடைப்பிடிக்க

பூரணம் வைக்கியம் வேண்டும்.

இயாறுமை :- உன் தூவகின்,

விகிடு வகியானியது! நாமமே, ஆக ஜீவ

கொற்றநீகநிலிருந்து, சோதனை வேகின!

வந்தேதும். அயசுரம், சுந்தேகம்! கோரிய!

அயர்வு! தவக்கமயகிலீ வாமலீ, உன்துடைய

சாதனை யாவ்! **இறைக்குரு**!

நய்கிதைகயுடனீ, வாழ்மையை கடைப்பிடிப்பீ

பகை, உன் வசதியமாகும். உவகம் நிப

வையரினும்! உபே கிண்கிண்போனதுவம்

வாழ்மை எய, நகலிடாகே! அயயே இறைக்குற

வேகக்ளைக கரட்டி

மண்டைமூகீடு

87

உடைக்காஜம் பரவர
யில்லி காரியம் அடிய
வேண்டும் என்று வேகத்திள்

அழகை

மாநக சென்றையடி காரியமாக கருகிவர
அடிக்கலும்

16

ஓர்மை:— சொல்லிலும்/ செயலிலும்/

அதுகிணங்க, நாமமே, எந்த கோற்றுகூடிலும்,
எல்லாம் **ஓர்மை**/என்ற சிவியில் **பேசும்**

கரியம் படவேண்டும். ஓர்மைப்பற்றி ஓடுக்திடு.

ஓன்று மட்டாளி உண்டு வந்திடு. என்ற ஓர்மையின்

மனம் சிவியில் தினியு வட்டாளி, வேறுசொரு
கொள்கலில். ஓர்மையே துவனி முக்தியரமே.

17 வேகம் தவிர்க்கலி:— எம்நீமாணிக்க

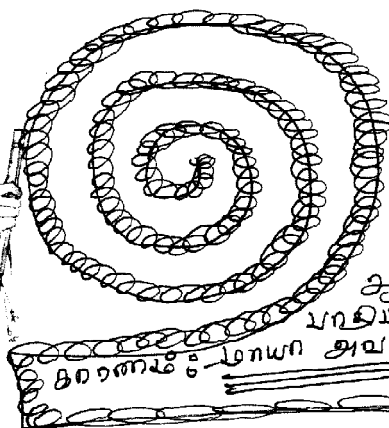
வரசுகர், சொல்லும் ஓர் மந்திய வரகீகாந்து:
வேகம் கெடுத்து ஆண்ட வேந்தன் அழுவலிக்!

என்றும் இது உடமொருள், வேகம் தடு! எதை

சொல்லவில்லை. வேகம் கெடு! என்றும் கரு.

வேகத்தினி அடியிடை:— ஆத்தரம்! அவசாம்! குலவம்

மயமயம் ஆகிய **புதற்ற** காரியமரமே.

ஸ்ரீமத வானவன்
நாம ரூப ஜகதீய
தோஷக் கை உண்டு
பண்ணுவது **நம்**
மாயாவதிகரலாம்.

ஆறல் அதில் அவன்
புலியடி அளவுதில்லை.
மாயா அவன் மடியில் இருக்கிறது
கரணம் மாயா அவன் மடியில் இருக்கிறது
உதாரணம்

இந்த வேகம் எளிதது, அபூர்வமானதை யின், முனிசே
வேகக்கால் முடிவு! மோதி!
மண்ணை முக்கூ, உடையது முனி, எளிதானது நவமே!
இவ்வாறு/உணர்வுடன், அடக்கிதல், வேகக் கைகளை
கவரவில்லை

18 இறை & குரு / உணர்வு :-

A இறை என்ரு ஸ்ரீமதவாணி மாயா சம்பந்தம்!
கொண்டவனும். நாம ரூப, ஜகதீய, சிடுஷ்டியின்
ஆதாமம் இவனும் சிடுஷ்டியின் ஆதாமமாக,
இருக்காது, எதிலும் ஒட்டாமல் ஆனியவனும்
தம் அம்ச **ஜீவ** / புலியடிக்காகவே **விளையா**
குலத்திற்கே நாம ரூப ஜகதீயை, உண் குயணினி தன்.

B குரு என்பவர் **புர** / அம்சமறன வர். இவர்
மாயா சம்பந்த, ஸ்ரீமத வானவன், **ரகசியம்!**

இவடீவியூகி (89)
 போனீய தரமே
 உண்டு பன்னாயுடம்
 யின்தரமே அனீகை
 யுடம் தமகீடுநீ நூகீ
 உகீ கொநீநயுடம் முடியுடம்
 அகதல் உபாநக இவ்வகவுண்

ஆஸ் மண்தாஸ் பந்தியபடர்
 தொடமம்

தொடர்ய தொண்டயர் • தார நமீ இயர்

செயவநீற, பற அம்சமாக திகழீயதரல்,
 நகலீய செயவநீறுலீ நுபூகீகல், ஸீயகவரநினீ
 தொடநீய, உடைய வராயிடுகீகீடுர்.

① இவன் எநீற இவனீ! இறைகடுகடிபு!
 அம்சமீ தொண்டயரே. இவனீவிநீயாடமநீ
 நுபூகீகல், **மண்தாடு** பந்திடுன். அம்சந

மரநய, நரநீ! எநீறுவீ! எநீறு! எநீறு நுபூயிவீ,
 இகீஜீயநீ பந்திசீ தொண்டய. ஆகவே இவனீ
ஜீவாதீமா / எந்தயபடமீ பெனீடுனீ.

② இகீஜீயகீமரவரநயனீ, தமீயகநஸீதநனயந
பாதீதுடனீ / கவந்தயயமாக அயந்தீகீகீடுன்.
 அகவே தல் அநீயநமய யிறவீ, தேடிய **வநீ**!
பூடீடைய, தநீயநீயயநகீகீடுவீ, ஸீயகவரநிடய

பட்டினத்தி 90
 போன்துதாரமே தம்
 மனகாதுயம்! தம்
 உரிசையாயும்! உக்கி
 கெளந்த ஜனமரண
 அபூதி உயல் திசுதி
 சூர்வாரம்
 மனகாந் சூர்வாரம் படுகி குண்டு சூர்வாரம்
 பனம் குண்டு இயலக்டு கதிமோஷமரணம்
 முடிதலம்

விட்டே சுக வேளம். இயன் வினை சேடைய
 ஸ்ரீமகவாநிடம்! எவ்வாய் தியே/எலைவிட்ட
 தன்மை யாந், மனம் இவ்வயம் படுகி போல், வேசாகி

மறத்தாவதற்கு! தயாந் திசு
 யில் உள்ளது

உத்திவவம் மரவாநைய ஸ்ரீமக்டு தேவ குடைய

உபதேகக்டு கரம் **பிரம்மமார்ப்பணம்!**

முக்தா! நம்மிக்கை! வைதாக்கிய குடன்!

பன்னிய தன்மை யிறுந், இயன் மனம் அபூதி

மறத்தாகி! மக்தவன் கவந்து விட்டான்.

உந்தெய் மெய்வுக்டு, தடைதியாக மவன் கெளந்த

இறைக்குரு! உணர்வு! சூம்.

இப்படி நடைடையம், மெய் இறண்டே கிண்குரண

பொழுதுமை & பணியு! குக்கியயானம்
 எண்குண்டான்

பொறுமை என்னால்
எவ்வளவு நலமே! 91

எனவன்று மெளனத்தை
மாத கிருஷ்ணன் ஆடும்.
பணிவு என்னால்? அழகிகள்
அதிகார, ஆதிக்க
உடைமை, உறமை, அபிமானம்
அவைகளை எதிர்த்து அழகிகள் வணங்குவே
பண்புள்ளவர்கள் மட்டுமே அழகிகள் அழகம்.

இவ்வளவு நலம், புகிடைக்கவே புருஷார்த்தம்!
எனச் சொல்லும், புருஷ வசனம் ஆகவே.

இவ்வளவு நலம், பொறுமையால்! பண்பால்!
புகிடைக்கவே, புகிடைக்கவே!

இயல்பாக அமைந்த விலகல் என்ன,
நீண்டநாடகம் உறவிவாக அறிகிறோம்.
இவ்வளவு ஆண்! மென்மையான விரிதியாகக் கிள்க.
இயல்பிடைக்க தன்மையையும், எச்சரிக்கை
மென்மையான, அமைதி ஆகவே ஆகவே!

ஆய்வுமுக்கியம் போல்குருக்கியை உடைக்க
என்குருக்கியை உடைக்க.

என ஆசிரியர், அந்த அகமை நிறைய செய்கிறேன்
இருப்பது ஒன்றே! நடப்பது நலமே.

புறநா
எவ்வளவு ஒன்றே! அது அந்த அலகம்
அதுயாகவே! யாழை அது அது நலமே! நீங்கள் அது
அது நலமே! அது நலமே! அது நலமே!

அன்பின் குடில்

எல்லாம் நீ!

Abode of Love
You Are Everything!